

27- Begynnelsen av uppenbarelsen

Innehåll

Tadabbur as-Sira, avsnitt 27 Begynnelsen av uppenbarelsen
Uppenbarelsens process Fyrtioårsåldern

Tadabbur as-Sira, avsnitt 27

Begynnelsen av uppenbarelsen

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Må Guds frid och välsignelser vara över vår mästare Muhammad. O Gud, lär oss det som gagnar oss och öka oss i kunskap, Du den Barmhärtigaste av de barmhärtiga.

Vi fortsätter att sitta vid Muhammads bord, frid vare med honom.

Förra gången lämnade vi profeten när han kände en verklig främlingskap bland Mekkas folk. Han tog därför Hira-grottan på Jabal an-Nur som plats för sin avskildhet. Han brukade ta med sig proviant för flera nätter och tillbringade hela nätter varje år i Ramadan där, avskild från Mekka, för att frigöra sitt hjärta och sinne för reflektion, eftertanke och kontemplation över Guds tecken som vittnar om Hans storhet och makt.

Grottans läge hjälpte honom med detta — den var omgiven av berg som stod som om de tillbad Gud, och en klar blå himmel. Från grottan kunde han också se Ka'ba om hans syn var stark.

Profeten tillbringade sina dagar i reflektion och sina nätter i åkallan, hängivenhet och innerlig bön. Avskildhet är en av de viktigaste sakerna som hjälper människan att reflektera, tänka djupt, rannsaka sig själv och befria hjärtat från distraktioner. Det är lämpligt för varje muslim att ge sig själv perioder av avskildhet då och då, särskilt i tider av prövningar, inte för att isolera sig från samhället, utan för att rannsaka sig själv och återvända till sin Herre i ånger och bön om förlåtelse.

I dag fortsätter vi, om Gud vill, med att tala om uppenbarelsens början, som kom i Umm al-Mu'minin A'ishas berättelse. Hon sade:

”Det första som uppenbarelsen började med för Guds sändebud var sanna drömmar. Han såg ingen dröm utan att den kom lika klar som morgonljuset. Och avskildheten gjordes älskad för honom.”

Alltså var det första som uppenbarelsen började med för honom, frid vare med honom, de sanna drömmarna. A'isha menar här de direkta tecknen på uppenbarelsen, eftersom det fanns många andra förebud i profetens liv som visade att Muhammad ibn Abdullah inte levde som andra människor. Vi har talat om några av dessa tecken: bröstets öppnande, stenens hälsning till honom, molnets skuggning över honom och mycket annat.

Det första som uppenbarelsen började med var alltså de sanna drömmarna.

Uppenbarelsens process

Det första steget in i uppenbarelsens process var alltså dessa drömmar — en förberedelse för profeten och för människorna omkring honom inför ängeln Gabriels nedstigning. Om uppenbarelsen hade börjat direkt med att ängeln kom till honom utan att han tidigare sett en ängel, kunde han ha blivit så rädd att han inte förmådde ta emot uppenbarelsen.

Inget av Koranen uppenbarades för honom i sömnen — Koranen uppenbarades helt och hållet i vaket tillstånd.

De sanna drömmarna varade i sex månader före profetskapet. Han såg ingen dröm utan att den kom lika klar som morgonens ljus, fullständig och tydlig, utan att något av dess innebörd undgick honom. Drömmarna var som meddelanden från det osynliga, som om de sade till honom att bortom den materiella världen finns en annan värld — den osynliga världen.

Därför är den rättfärdiga drömmen en glädjebudskap för den troende. Drömmar har en stor ställning i islam. Abraham såg i en dröm att han slaktade sin son — och han gick för att utföra det, eftersom profeters drömmar är uppenbarelse. Josef såg solen och månen böja sig för honom — och det skedde många år senare. Profeten såg i en dröm att avgudadyrkarna var få vid Badr. Othman, när judarna och deras anhängare belägrade honom för att döda honom, såg i en dröm profeten, Abu Bakr och Omar säga till honom: "O Othman, bryt din fasta hos oss i natt." Han hade soldater som vaktade honom, men när han såg denna dröm skickade han bort dem — och han blev martyr innan solnedgången.

Här måste vi skilja mellan profetens drömmar och våra drömmar. Profetens drömmar är uppenbarelse.

Fyrtioårsåldern

Profeters drömmar är uppenbarelse, och alla deras drömmar är sanna — de innehåller inte det som kallas "förvirrade drömmar". Deras drömmar är lika klara som morgonljuset och behöver ingen tolkning — de sker exakt som de ses.

Våra drömmar däremot behöver tolkas av någon kunnig i drömtydning, och även då kan tolkningen vara rätt eller fel. Vanliga människors drömmar kan vara goda glädjebudskap, men de medför inga religiösa lagar, inga handlingar, inget halal eller haram. Om någon säger: "Jag såg profeten i en dröm och han sade åt mig att göra si eller så, och därför måste jag göra det eftersom det är sunnah" — så gäller detta inte. Drömmar ålägger ingen skyldighet.

När profeten nådde fyrtio års ålder kom uppenbarelsen till honom.

Fyrtioårsåldern har en särskild betydelse i människans liv. Gud nämner den specifikt i Koranen:

"När han når sin fulla styrka och når fyrtio års ålder säger han:

'Herre, låt mig vara tacksam för Dina välsignelser som Du skänkt mig och mina föräldrar, och låt mig göra rättfärdiga handlingar som Du är nöjd med, och låt mig genom Din barmhärtighet vara bland Dina rättfärdiga tjänare.'

Detta är fullbordan, mognad och en korrekt syn på livet.

Imam ar-Razi säger: "Att nå sin fulla styrka är en sak, och att nå fyrtio är en annan." Att nå sin fulla styrka innebär fysisk mognad. Att nå fyrtio innebär slutet på ungdomens period — då börjar de fysiska krafterna minska, medan de intellektuella, logiska och känslomässiga krafterna når sin fulländning.

Kanske är detta anledningen till att budskapet kom vid fyrtio.

När profeten nådde fyrtio skulle han börja leda världen. Innan dess finner man i siran att han inte hade någon ledande roll i Mekka före fyrtio.

Här finns en viktig lärdom för alla som läser profetens liv: Ingen ska tro att om han nått fyrtio år så har tåget gått. Tvärtom — det finns fortfarande många möjligheter att förändra sig själv, sitt samhälle och till och med världen.

Den som når fyrtio bör stanna upp och fråga sig: Vad har jag gjort med de år som gått? Och vad ska jag göra med de år som återstår?

Kanske bär denna period mer gott och rättfärdighet än hela den tidigare tiden, eftersom människans förstånd då är fulländat, hennes erfarenheter många och hennes livssyn djupare.

Avslutningsvis: perioden före uppenbarelsen var lång i förhållande till profetens liv — han levde 63 år, varav 40 före uppenbarelsen och 23 efter. Dessa fyrtio år var en förberedelse för Guds sändebud. Detta visar oss hur viktig förberedelse är i uppfostran och grundläggning.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)

27- Begynnelsen av uppenbarelsen

- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)